

Kiss Jenő tanár úr az újkori Kollégium emblematikus alakja. A Collegium tehetségeket együtt nevelő közege, a vidéki társak összetartó és egymást szüntelen ösztönző szellemisége ragyogó tudósi pályákat indított útjára, amelyek több esetben egészen az akadémiai tagságig vezettek. Kiss Jenő tanár úr collegista múltja – és mondhatjuk, jelene – ennek az eszménynek a megvalósulása. Tanulmányainak vidéki indulása is a hamisítatlanul collegista pályáiv része. A soproni Evangélikus Líceum tanulójaként már az *alma mater*ben találkozott Gombocz Zoltán szellemével, aki maga is *licista* diák volt. Az Eötvös Collegium későbbi világhírű igazgatójának, a nyelvésztudósnak, Gombocznak Sopronhoz és a Collegiumhoz egyaránt kötődő szelleme mindvégig vezérlő csillaga lett a pályájának. A collegista életpálya azonban az előzmények és az 1962-től kezdődő aktív collegista évek után úgy válik teljessé, hogy a kapcsolat az egyetem elvégzése után sem szakad meg. Tanár úr a gyökereihez ragaszkodó öregdiákként a Collegiumnak is segítő tagja maradt tanárként, mentorként és sok éve már a Kuratórium örökös elnökeként is. Kiss Jenő tanár úr munkássága, mindig vállalt ragaszkodása, igaz, collegista szellemisége egyszerre bizonyítja az új Kollégium eredményeit, és ad reményt és erőt a mostaniaknak.